

O DEFINIȚIE A INTERESULUI PUBLIC¹

IFAC definește interesul public ca fiind beneficiile nete generate pentru întreaga societate și rigorile procedurale angajate în numele acesteia, în relație cu orice acțiune, decizie sau politică.

Introducere

Acest document de poziție politică are ca scop prezentarea unei definiții practice care să identifice interesul public și să permită tuturor să evalueze măsura în care acțiunile, deciziile sau politicile sunt realizate în interesul public. IFAC a elaborat această definiție în contextul misiunii sale și este de părere că aceasta este relevantă pentru profesia contabilă la nivel general și în afara acesteia.

Misiunea IFAC este „*de a servi interesul public prin: contribuirea la elaborarea, adoptarea și implementarea unor standarde și îndrumări internaționale de înaltă calitate; contribuirea la dezvoltarea unor organizații profesionale contabile și a unor firme de contabilitate puternice, precum și a unor practici de înaltă calitate pentru profesioniștii contabili; promovarea valorii profesioniștilor contabili din întreaga lume; susținerea problemelor de interes public în care experiența profesiei contabile este cea mai relevantă*”. Pentru a determina dacă IFAC își realizează obiectivele organizaționale pentru îndeplinirea misiunii sale, este important să se înțeleagă semnificația termenului „interes public”. În aplicarea definiției, IFAC trebuie să ia în considerare implicațiile acțiunilor, deciziilor și politicilor sale asupra societății per ansamblu. În acest sens, definiția acționează în mare măsură ca un filtru între misiunea IFAC și activitatea sa².

Documentul prezintă o definiție și explică ce semnificație au termenii „public” și „interes”. Deși IFAC accentuează faptul că „public” include întreaga societate, sunt identificate grupuri generale care formează publicul și modul în care fiecare grup este afectat de profesia contabilă. Pentru „interese”, sunt identificate beneficiile care ar trebui generate de responsabilitățile profesiei contabile și costurile asociate acestora. Aceste beneficii și costuri au în general, dar nu întotdeauna, o natură economică, iar implicațiile lor vor afecta diferite niveluri ale societății. Documentul continuă prin oferirea unui mijloc de evaluare a măsurii în care fiecare acțiune, decizie, sau politică este în interesul public. În acest sens, sunt identificate două „evaluări generale”. Evaluarea costurilor/beneficiilor estimează măsura în care ceva este în interesul public în termeni de costuri și beneficii, în timp ce Evaluarea procesului estimează măsura în care ceva este în interesul public din punct de vedere al procesului – o acțiune care trebuie să reflecte calitățile de transparență, răspundere publică, independență, respectarea procedurii stabilite și o participare care să includă o gamă largă de grupuri din cadrul societății.

¹ Documentele de poziție politică ale IFAC sunt emise ca documente „dinamice”, făcând obiectul unor examinări și revizuirii pe măsură ce abordările referitoare la un subiect evoluează, circumstanțele se modifică și sunt primite comentarii. Având în vedere game diversificată de opinii pe această temă, precum și așteptările legate de primirea unui volum mare de comentarii, IFAC se angajează să analizeze și să reediteze acest document în termen de doi ani de la data publicării inițiale și să se consulte cu cei afectați de activitățile sale de interes public.

² A se vedea *Anexa 2: Exemplu de evaluare a interesului public în normalizarea de standarde*, pentru un exemplu privind modul în care poate fi evaluată normalizarea de standarde în interesul public în cazul consiliilor independente normalizatoare de standarde susținute de IFAC – a se vedea www.ifac.org/

Definiția interesului public a fost elaborată utilizând patru tipuri de surse.³ În primul rând, a fost analizată literatura de specialitate și au fost identificate elementele relevante care ar putea ajuta la determinarea a ceea ce înseamnă să acționezi în interesul public. Au fost preluate diferite aspecte din diferite curente de gândire, rezultând o abordare cu „atribute mixte” în realizarea determinării. Literatura analizată a cuprins secole de filozofie politică, economică și teologică. În al doilea rând, a fost analizată o varietate de publicații profesionale și studii academice contemporane despre interesul public și relevanța sa pentru profesia contabilă. Aceasta a permis identificarea implicațiilor de interes public ale: reglementărilor, normalizării de standarde, deficiențelor pieței, aspectelor etice, conflictelor de interese, guvernării corporative și crizelor și scandalurilor din domeniul contabil. În al treilea rând, s-a făcut referire la misiunile, publicațiile și politicile organizațiilor membre IFAC, care sunt organizații profesionale contabile și organizații regionale, precum și la cele ale părților interesate relevante. Aceasta a oferit informații legate de maniera și măsura în care organizațiile similare au tratat interesul public (de exemplu, normalizatorii de standarde, reglementatorii, organizațiile non-guvernamentale și cei responsabili de autorizarea și înregistrarea profesioniștilor contabili). În fine, s-a făcut referire la propriul set de documente ale IFAC, care guvernează în fond misiunea organizației. Acestea reflectă orientarea IFAC în ceea ce privește aspectele referitoare la reglementare, guvernare și piața pentru contabilitate și audit.

Definiția „interesului public”

IFAC definește interesul public drept:

Beneficiile nete generate pentru întreaga societate și rigorile procedurale angajate în numele acesteia, în relație cu orice acțiune, decizie sau politică.

Această definiție poate fi aplicată cu ușurință profesiei contabile și responsabilităților sale față de public. Se poate afirma, în mod rezonabil, că unele grupuri ale publicului, cum ar fi investitorii, angajații sau alte părți interesate, pot fi afectate într-o măsură mai mare de activitatea contabililor decât alte părți, ca urmare a proximității lor față de o anumită instituție. Totuși, implicațiile activității profesiei contabile – nivelul încrederii publice – pot afecta publicul pe o scară mult mai largă.

Cine este „publicul” și care sunt „interesele” sale?

Cine este „publicul”?

La nivelul celei mai general, IFAC consideră că „publicul” include cea mai amplă sferă de aplicare posibilă a termenului de societate: de exemplu, persoane fizice și grupuri care împart o piață de bunuri și servicii (inclusiv cele furnizate de guvern), precum și toți cei care urmăresc asigurarea unor standarde de viață sustenabile și a calității mediului, pentru ei înșiși și pentru generațiile viitoare. Acesta include:

- Investitorii, părțile interesate și proprietarii instituțiilor publice și private – sunt cuprinse aici toate părțile ale căror resurse și a căror bunăstare depind de performanța acestor instituții. Aceste părți se bazează pe informații financiare sănătoase pentru a lua decizii privind alocarea resurselor lor. Acest lucru nu include doar investitorii, ci și angajații și persoanele care au pensii sau alte interese irevocabile legate de performanța acestor instituții.
- Consumatorii și furnizorii – sunt cuprinse aici toate părțile care sunt afectate de costurile, calitatea și disponibilitatea bunurilor și serviciilor. Consumatorii și furnizorii suportă, în final, efectele deciziilor

---

³ A se vedea *Anexa 1: Resurse și dezvoltare conceptuală* pentru o descriere a literaturii istorice, studiilor academice și altor surse folosite la elaborarea acestui document – a se vedea www.ifac.org/.

financiare luate de factorii decizionali (și de cei care îi consiliază). Calitatea informațiilor financiare și a procesului decizional afectează eficiența gestionării resurselor, care afectează, la rândul său, bunurile și serviciile produse.

- Contribuabilii, electoralele și cetățenii – sunt cuprinse aici toate părțile afectate de activitatea profesioniștilor contabili din sectorul public, care facilitează informațiile financiare, iau decizii financiare și consiliază factorii politici și oficialii aleși. Sunt incluse aici efectele imediate pe termen scurt, precum și considerentele pe termen mediu sau lung și aspectele legate de sustenabilitate. Gestionarea eficientă a resurselor publice (de exemplu, veniturile din impozite, proprietățile publice, organizațiile guvernamentale, infrastructura și alte resurse) afectează costurile, calitatea și disponibilitatea lor și, prin intermediul acestora, societatea ca întreg.

Deși impactul activității profesiei contabile diferă între aceste grupuri, există o obligație fundamentală pentru profesie să acționeze în interesul public, indiferent de proximitatea sa față de aceste grupuri diferite.

Care sunt „interesele” publicului?

În sensul cel mai general, „interesele” reprezintă toate lucrurile care au o valoare pentru indivizi și societate. Acestea includ drepturile și beneficiile (inclusiv drepturile de proprietate), accesul la guvernare, libertățile economice și puterea politică. Interesele sunt lucrurile pe care încercăm să le dobândim și să le controlăm; ele pot fi idealuri la care aspirăm sau protejarea de lucrurile care ne sunt dăunătoare sau ne dezavantajează. Profesia contabilă ajută la realizarea anumitor interese ale societății, multe dintre acestea având natură economică și fiind legate de gestionarea eficientă a resurselor. Aceste interese includ:

- o certitudine economică sporită pe piață și în cadrul infrastructurii financiare (de exemplu, sectorul bancar, asigurări, firme de investiții etc.);
- o raportare financiară și nefinanciară sănătoasă și utilă în procesul decizional pentru părțile interesate, investitori și toate părțile de pe piață afectate (direct sau indirect) de această raportare;
- un nivel ridicat de comparabilitate a raportării financiare și nefinanciare și a auditului între diferite jurisdicții;
- un proces decizional și informații financiare și nefinanciare transparente și sănătoase din partea guvernelor și organizațiilor din sectorul public către părțile lor interesate;
- o guvernare corporativă și o gestiune financiară sănătoasă în organizațiile din sectoarele public și privat; și
- o eficiență sporită (adică, mai puțin costisitoare) și/sau reducerea diminuării resurselor naturale în producția de bunuri și servicii, sporind astfel bunăstarea societății printr-o disponibilitate și accesibilitate mai mare a resurselor.

Responsabilitățile contabililor și ale profesiei contabile care acționează în interesul public

Contabilii și profesia contabilă joacă un rol central în realizarea intereselor publice enumerate mai sus. Profesioniștii contabili individuali (de exemplu, practicieni, contabili angajați și contabili din sectorul public) trebuie:

- să furnizeze o raportare financiară, nefinanciară și guvernamentală sănătoasă părților interesate, investitorilor, contribuabililor și tuturor părților de pe piață care sunt afectate direct sau indirect de

raportarea financiară de la toate organizațiile, din toate sectoarele și de toate dimensiunile, inclusiv instituțiile din sectorul public; și

- să asigure o comunicare onestă și eficientă cu părțile (de exemplu, consilii, părți interesate, conducere și alte persoane) care au o legătură directă sau indirectă cu procesele de guvernare corporativă pentru care răspund.

Ca profesie consacrată, profesia contabilă trebuie:

- să impună profesioniștilor contabili să aplice standarde înalte de conduită etică și raționament profesional;
- să coopereze cu comunitatea reglementatorilor și guvernele pentru a elabora și implementa standarde profesionale de înaltă calitate pentru raportare financiară, audit și certificare, etică, raportare financiară pentru sectorul public și educație contabilă;
- să promoveze standarde internaționale de înaltă calitate pentru a facilita comparabilitatea raportării financiare și auditului (între diferite jurisdicții);
- să specifice cerințele corespunzătoare de educație și calificările pentru profesioniștii contabili;
- să mențină un dialog constructiv cu guvernele, reglementatorii, universitățile și alte sectoare financiare (de exemplu, bancar, asigurări, evaluare, actuarial);
- să permită o analiză continuă a formelor noi de raportare, cum ar fi XBRL, raportarea integrată și formatele de raportare nefinanciară; și
- să se asigure că există proceduri disciplinare (de exemplu, comitetul, mecanismul de reglementare sau grupul de supraveghere responsabil pentru impunerea sancțiunilor sau măsurilor disciplinare) pentru a trata aspectele neetice, încălcările legii sau neconformitatea cu reglementările profesionale.

Comunitatea reglementatorilor și profesia contabilă: importanța răspunderii comune pentru interesul public

Rolul comunității reglementatorilor în cooperarea cu profesia este esențial pentru interesul public. Majoritatea jurisdicțiilor dețin, în ceea ce privește profesia, un amestec de auto-reglementări și reglementări externe. Comunitatea reglementatorilor este formată din instituții cu mandat guvernamental, organisme de supraveghere publică și agenții de licențiere însărcinate cu autoritatea legală de a asigura calitatea și furnizarea serviciilor prestate de profesia contabilă. Ca urmare, profesia contabilă și comunitatea reglementatorilor acționează ca o structură de tip public/privat cu reglementări comune, care poartă o răspundere comună pentru acțiunile profesiei, precum și pentru impactul lor asupra societății per ansamblu.

Evaluări generale pentru a determina dacă acțiunile, deciziile sau politicile sunt în interesul public

O definiție a interesului public are un caracter practic limitat fără un mod de a determina dacă ceva servește sau nu interesul public. Pentru a determina dacă o acțiune, decizie sau politică a fost adoptată în interesul public, se poate face o evaluare în funcție de criteriile de interes public, luând în considerare atât dimensiunea rezultatului (beneficiile nete), cât și dimensiunea procesului. Cu alte cuvinte, IFAC consideră că există două tipuri de evaluări generale:

- Evaluarea costurilor/beneficiilor – măsura în care pentru societate, per ansamblu, beneficiile generate de acțiunea, decizia sau politica respectivă depășesc costurile; și
- Evaluarea procesului – măsura în care maniera în care a fost analizată acțiunea, decizia sau politica s-a desfășurat ținând cost de calitățile de transparență, răspundere publică, independență, respectare a procedurii stabilite și o participare care să includă o gamă amplă de grupuri din cadrul societății.

IFAC recunoaște necesitatea proporționalității (sau „caracterului scalabil”) în ambele evaluări. Este important ca aplicarea acestor evaluări să fie proporțională cu importanța problemei analizate. În acest sens, gradul în care este aplicată fiecare evaluare trebuie să corespundă dimensiunii, domeniului de aplicare și posibilelor repercusiuni aferente aspectului evaluat. Acțiunile și deciziile mărunte nu trebuie să ignore aceste evaluări, însă, în mod clar, desfășurarea lor va fi mult mai puțin complexă și va implica mai puține resurse decât acțiunile sau deciziile mai importante sau critice. Trebuie aplicată o abordare proporțională pentru a ține cont de timpul, forța de muncă și resursele implicate în evaluarea subiectului în cauză din perspectiva celor două evaluări. Analizele de tip costuri/beneficii pot adesea implica o amploare și o rigoare în analiză care este disproporțională față de importanța problemei analizate. Similar, trebuie avute în vedere abordări raționale, eficiente, atunci când se urmărește conformitatea cu procese corecte, echilibrate și transparente, de exemplu, atunci când sunt create structuri, procese și mecanisme guvernamentale.

Mai mult, considerarea proporționalității trebuie să țină, de asemenea, cont de mărimea, tipul și capacitatea organizațională a întreprinderilor economice și altor entități. De exemplu, atunci când reglementatorii, organizațiile profesionale contabile și alte părți abordează în mod specific probleme care implică firme de contabilitate, ele trebuie să evalueze interesul public în funcție de acțiunile, deciziile și politicile care afectează firmele de contabilitate de toate dimensiunile (de la practicile mici și mijlocii la rețelele mari, de nivel global). De asemenea, trebuie să se țină cont de tipurile de servicii furnizate și de tipurile de organizații care beneficiază de serviciile respective.

În plus, trebuie să se ia în considerare diferențele dintre culturi, valorile sociale și sistemele de etică pentru a determina dacă interesul public este sau nu servit, în special în situațiile în care instituțiile își desfășoară activitatea la nivel internațional. Cultura și etica diferă de la o societate la alta și influențează modul în care fiecare societate privește costurile și beneficiile aferente unei probleme de interes public. De asemenea, ele determină modul în care fiecare societate abordează aspectele procedurale ale elaborării de politici, precum și măsura în care calitățile procedurale descrise în acest document sunt considerate adecvate.

În sfârșit, este important de observat că interesul public și cel privat nu sunt neapărat în conflict. O entitate profitabilă poate genera beneficii publice. Totuși, cele două pot fi divergente atunci când, de exemplu, există factori externi sau circumstanțe în care una generează efecte negative considerabile asupra celeilalte. Similar, contabilii care lucrează în interesul clienților lor acționează, de asemenea, de obicei, în interesul public, în cazul în care, de exemplu, sunt generate raportări financiare de calitate mai ridicată sau colectări mai eficiente ale impozitelor.

Compromisul între rezultate și procese

IFAC este de părere că, pentru a demonstra că interesul public a fost respectat, este necesar ca orice acțiune, decizie sau politică să fie evaluată în funcție de criteriile de interes public, luând în considerare atât dimensiunea rezultatului (beneficiile nete), cât și dimensiunea procesului – adică, efectuarea celor două tipuri de evaluări descrise mai sus. Totuși, trebuie să se recunoască, de asemenea, că cele două evaluări pot să nu fie respectate întotdeauna în aceeași măsură, această situație implicând o echilibrare, sau un

compromis, între cele două evaluări pentru a putea determina ceea ce este în interesul public. Necesitatea unui astfel de compromis poate implica faptul că beneficiile pentru societate per ansamblu ar putea fi îmbunătățite mai mult și că procesele aplicate pentru adoptarea unei acțiuni, decizii sau politici ar putea necesita o dezvoltare suplimentară.

De exemplu, consiliile independente normalizatoare de standarde susținute de IFAC publică standarde de înaltă calitate care pot fi adoptate și implementate în întreaga lume. Ele fac acest lucru prin intermediul unor structuri de guvernare robuste. Evaluarea măsurii în care acțiunile și deciziile consiliilor sunt în interesul public implică o evaluare a rezultatului (adică, beneficiile nete derivate din elaborarea și publicarea de standarde de înaltă calitate) și a procesului (adică, procedura stabilită și structurile de guvernare). Înainte de reformele de guvernare din 2003, consiliile normalizatoare de standarde publicau standarde de înaltă calitate, însă aveau structuri de guvernare care nu erau acceptate la nivel general de cei din afara profesiei. Se poate argumenta că o evaluare a rezultatului – standardele – ar fi demonstrat respectarea interesului public; în același timp, o evaluare a procesului ar fi reprezentat un argument pentru îmbunătățire. În consecință, reformele de guvernare, care au îmbunătățit procedura stabilită și au introdus supravegherea publică a normalizării de standarde, au urmărit să demonstreze că aceste consilii acționau în interesul public, atât din perspectiva rezultatului, cât și din cea a procesului. Per ansamblu, implementarea acestor reforme guvernamentale a demonstrat că interesul public era servit mai bine pe măsură ce se realiza mai bine evaluarea bazată pe proces.

Un aspect important, atunci când se evaluează dacă normalizarea de standarde a fost realizată în interesul public, este faptul că este relevant să se efectueze o astfel de evaluare ținând cont atât dimensiunea rezultatului, cât și dimensiunea procesului. În mod clar, aceste evaluări vor depinde de mai multe aspecte, cum ar fi factorii contextuali, stadiul de dezvoltare al consiliilor normalizatoare de standarde și nivelul de influență al instituțiilor care încearcă să modeleze standardele.

Evaluarea costurilor/beneficiilor

Prima evaluare reprezintă o analiză a interesului public în termeni de rezultate negative și pozitive sau „costuri și beneficii” pentru societate ca întreg. Analiza costuri/beneficii este procesul formal de evaluare a rezultatelor negative și pozitive – atât pe termen scurt, cât și pe termen lung – ale unei anumite acțiuni, decizii sau politici, pentru a determina dacă rezultatele pozitive le depășesc sau nu pe cele negative și măsura în care se întâmplă acest lucru. Costurile și beneficiile trebuie evaluate atât din punct de vedere cantitativ, cât și din punct de vedere calitativ.

Cantitativ, costurile și beneficiile sunt măsurate în termeni numerici (de exemplu, costul în dolari, rata de mortalitate, sau acrii de păduri tropicale distruse). Calitativ, ele sunt măsurate în funcție de opinii și raționamente, care sunt colectate adesea prin consultări publice, interviuri sau chestionare. De exemplu, deși putem stabili costul unui proiect major de investiții pentru o organizație, s-ar putea să nu reușim să exprimăm cantitativ impactul pe care proiectul îl va avea asupra moralului personalului.

Este important să se facă o distincție între aplicarea analizei costuri/beneficii în context social și evaluarea proiectului sau investiției realizat(e) de organizații individuale care urmăresc maximizarea profitului. Este fezabil pentru o acțiune să aibă un beneficiu net pozitiv pentru o entitate, în timp ce are un cost net pentru societate per ansamblu. În contextul interesului public, această evaluare se referă la impactul asupra societății ca întreg, mai degrabă decât asupra entității. Este o evaluare a măsurii în care o acțiune, decizie sau politică face mai mult bine decât rău publicului. Totuși, pentru evaluarea efectelor asupra societății per ansamblu, este important să se ia în considerare distribuția beneficiilor și costurilor între diferite părți ale societății. Evaluarea trebuie să țină cont de situațiile în care o acțiune, o decizie sau o politică care generează beneficii pentru un grup din societate poate determina costuri pentru un alt

grup. Cei care realizează acțiunea, decizia sau politica trebuie să analizeze dacă un astfel de rezultat a fost anticipat și dacă a fost dorit.

În plus, analiza costurilor/beneficiilor este adeseori urmată de o examinare sau un proces post-implementare, în scopul evaluării eficacității politicilor sau acțiunilor întreprinse. Aceasta are ca scop evaluarea măsurii în care acele politici sau acțiuni și-au îndeplinit scopul și a măsurii în care au fost determinate cu acuratețe costurile și beneficiile. În multe cazuri, examinarea post-implementare oferă, de asemenea, informații privind modul în care pot fi modificate sau îmbunătățite în continuare aceste politici sau acțiuni și încheie ciclul analizei costurilor/beneficiilor.

În plus, este esențial să se țină cont de efectele asupra mediului, deoarece factorii politici trebuie să ia în considerare rolul pe care astfel de efecte îl au pentru interesul public. Aceste efecte includ condițiile economice în continuă schimbare (de exemplu, criza financiară), modificările semnificative ale valorilor publice și colapsul instituțiilor majore. Astfel de efecte pot afecta valorile publice și mediul de reglementare, precum și prioritățile guvernelor și societății.

Așa cum s-a precizat anterior, analizele costurilor/beneficiilor și examinările post-implementare trebuie realizate într-o manieră proporțională cu importanța problemei analizate. Analiza costurilor/beneficiilor poate reprezenta un demers semnificativ în ceea ce privește timpul, forța de muncă și alte resurse necesare. Pe măsură ce importanța unei acțiuni sau decizii (și a implicațiilor aferente pentru interesul public) crește, același lucru trebuie să se întâmple cu investiția în analiza costurilor/beneficiilor.

Evaluarea procesului

Al doilea tip de evaluare reprezintă o analiză a aspectelor procedurale aferente acționării în interesul public. Aceasta implică analizarea măsurii în care o acțiune, o decizie sau o politică a fost elaborată sau efectuată ținând cont de calitățile de transparență, răspundere publică, independență, respectare a procedurii stabilite și o participare care să includă o gamă amplă de grupuri din cadrul societății. Pentru profesia contabilă, aceste decizii și acțiuni includ, de exemplu, cele asociate cu elaborarea legilor, cu sistemele de reglementare și conformitate și cu normalizarea de standarde. Orice instituție sau organism din sectorul public care are ca scop îndeplinirea obiectivelor sale prin acționarea în interesul public trebuie să respecte anumite calități.

Transparență

Transparența reprezintă procesul de a pune informațiile la dispoziția publicului. Astfel de informații includ procesele de guvernare, cum ar fi regulile și reglementările, minutele ședințelor și evidențele sesiunilor de vot, situațiile financiare și deciziile care se iau, inclusiv procesul prin care sunt luate.

Răspunderea publică

Răspunderea publică se referă la procesele proiectate pentru a se asigura faptul că organizațiile publice își îndeplinesc obligațiile față de părțile interesate și societate per ansamblu. Un exemplu este supravegherea publică. Supravegherea publică reprezintă o formă de verificare în care un organism este desemnat să monitorizeze procedura stabilită, independența și performanța unui alt organism.

Independența

Instituțiile însărcinate să acționeze în interesul public trebuie să fie constituite astfel încât să consolideze independența față de grupurile speciale de interese, presiunile politice și interesele personale – aspecte care au o influență nejustificată asupra responsabilităților față de public. Ele trebuie să permită și să impună analiza posibilelor conflicte de interese și amenințărilor la adresa independenței.

Independența unor astfel de organisme trebuie luată în considerare în proiectarea și formarea lor, trebuie integrată în procesele aferente procedurii lor stabilite și trebuie asigurată prin structurile lor de finanțare.

Competența

Instituțiile însărcinate să acționeze în interesul public trebuie să se asigure, de asemenea, că au capacitatea, din perspectiva resurselor umane corespunzătoare, competente și în cunoștință de cauză, de a îndeplini obiectivele organizației, proiectului sau produsului. Acest lucru poate fi realizat, de exemplu, prin includerea unor persoane în cadrul consiliilor normalizatoare de standarde care să aibă sarcina de a urmări efectul funcțional al standardelor respective.

Adoptarea și respectarea procedurii stabilite

Adoptarea și respectarea procedurii stabilite se referă la stabilirea unor procese de guvernare și funcționare și la respectarea consecventă, cu acuratețe, a acestora. Procedura stabilită oferă publicului un plan concis, documentat sub formă de statut sau într-un format similar, cu privire la modul în care trebuie să își exercite autoritatea cei cărora le-a fost încredințată.

Participarea inclusivă a unei game ample de grupuri din cadrul societății

Participarea inclusivă a unei game ample de grupuri din cadrul societății se referă la două concepte principale:

- *Participarea echitabilă și echilibrată în procesul decizional* – toate instituțiile însărcinate să acționeze în interesul public trebuie să fie formate din persoane care reflectă o gamă completă, echilibrată, de părți interesate sau membri ai publicului. Realizarea acestui obiectiv trebuie să fie în echilibru cu nevoia ca instituțiile să își desfășoare activitatea în mod satisfăcător, asigurându-se că dețin nivelurile necesare de expertiză.
- *Oportunitatea de consultare publică* – acest proces oferă un grad sporit de includere în elaborarea politicilor publice, prin implicarea participării unei game ample de opinii și expertize. El permite, de asemenea, o mai mare transparență, furnizând publicului informații privind modul în care factorii politici abordează elaborarea politicilor. Este esențial ca persoanele și grupurile din toate nivelurile societății să aibă încredere în profesia contabilă ca element al funcționării eficiente a piețelor și al legitimității mecanismelor lor de reglementare. Această legitimitate este menținută prin respectarea regulilor și proceselor de guvernare stabilite.

Acest document de poziție politică a fost elaborat de IFAC. Textul aprobat al acestei poziții de politică este publicat în limba engleză.

Pentru mai multe informații, vă rugăm să ne trimiteți un e-mail la: publicpolicy@ifac.org

Drepturi de autor © iunie 2012 ale International Federation of Accountants (IFAC). Toate drepturile rezervate. Se acordă permisiunea de a face copii ale acestui document, condiția fiind ca aceste copii să fie folosite exclusiv pentru cursuri universitare sau pentru uz personal și să nu fie vândute sau distribuite, iar fiecare copie să includă următoarea mențiune: „Drepturi de autor © iunie 2012 ale International Federation of Accountants (IFAC). Toate drepturile rezervate. Utilizat cu permisiunea IFAC. Contactați permissions@ifac.org pentru permisiunea de a reproduce, stoca sau transmite acest document.” În caz contrar, este necesară permisiunea scrisă a IFAC pentru reproducerea, stocarea, transmiterea sau pentru utilizarea acestui document în scopuri similare, cu excepția cazurilor permise de lege. Contactați permissions@ifac.org.

Documentul *O definiție a interesului public*, publicat de International Federation of Accountants (IFAC) în iunie 2012 în limba engleză, a fost tradus în limba română de Corpul Experților Contabili și Contabililor Autorizați din România (CECCAR) în iunie 2018 și a fost reprodus cu permisiunea IFAC. Procesul de traducere a documentului *O definiție a interesului public* a fost analizat de IFAC și traducerea a fost realizată în conformitate cu „Declarația de politică – Politică de traducere și reproducere a standardelor publicate de IFAC”. Textul aprobat al documentului *O definiție a interesului public* este cel publicat de IFAC în limba engleză.

Textul în limba engleză al documentului *O definiție a interesului public* © 2012 al International Federation of Accountants (IFAC). Toate drepturile rezervate.

Textul în limba română al documentului *O definiție a interesului public* © 2012 al International Federation of Accountants (IFAC). Toate drepturile rezervate.

Titlul original: *A Definition of the Public Interest*, ISBN: 978-1-60815-125-7

MISIUNEA IFAC

Misiunea IFAC este să servească interesul public prin:

- Contribuirea la elaborarea, adoptarea și implementarea unor standarde și îndrumări internaționale de calitate ridicată
- Contribuirea la dezvoltarea unor organizații profesionale contabile și a unor firme de contabilitate puternice, precum și a unor practici de înaltă calitate pentru profesioniștii contabili
- Promovarea valorii profesioniștilor contabili din întreaga lume

Susținerea problemelor de interes public în care experiența profesiei contabile este cea mai relevantă

**International
Federation
of Accountants**

529 Fifth Avenue, 6th Floor, New York, NY 10017
T + 1 (212) 286-9344 F +1 (212) 286-9570
www.ifac.org